

חתונה, בר-מצוה, ברית מילה וכל אירוע עם תפריט 5 כוכבים
אולמי "הנוצץ" רח' המסגר 49, תל-אביב טל': 03-331179

איש על המנים

מוטי ארואסטי: אש, סופה, ברק ורעם ☐ עתה, בגיל 32+, עדיין אחוז תוהית, אחרי שהשיג כל מה שאפשר בכדורסל הישראלי, עוזר בבניית יורשו ☐ את תהילת הנבחרת החליט להוריש לצעירים כבר לפני שנה במכבי ת"א הוא עוזר לחן ליפין ללמוד, לגדול ☐ בלי הכשרון של מיקי, בלי היד של דורון וללא השליטה בכדור של זיס - מוטי עשה זאת בגדול ☐ עדיין רחוק היום בו תיעלם דמותו הצנומה ממירקעי הטלוויזיה בלילות חמישי ☐ טובי פולק התחקה ותיחקר רבים שהיו ועדיין נמצאים בסביבתו

מה בגליון

16: יורה חוששית של אסתר דוט וחיכ מכח וייסור: 17: מה רחוק ויחיד: 18: כדורסל, על מיתות במעמד שוויצקי: 19: נושק וולב: 10-11: עוזק מיטות: 12-13: טוסט, דוועל: 14-15: יורם ארבל, 16: חטיף, 17: בדורסל: 18: תחזית: 21: יש עתיד: 22: מי ייש את ראש.

בשער

"הדוד" לוחי דוועל, ראש שלו באירופה, משני טכנומיסטים, מעריצי תחזית, בבריו, צילום: "אמא".

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שמי דאן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלחים

שבוע ספורט

מדינות: וולה שניידר, חיליק עמיר טל: 03/439442
כל הזכויות שמורות ל-מעריב

BOSCH SUPER

לביצועים טובים יותר

מצת "בוש סופר" נחשב למילה האחרונה בטכנולוגית המצתים. מאפשר פעולה חלקה של המנוע הן בנסיעה איטית והן בנסיעה מהירה. מצת "בוש סופר" - לאורך זמן, לחסכון בדלק ולביצועים טובים יותר.

BOSCH

היבואן: לדיקו בע"מ

مركز الغد

אש על הפנים

טובי פולק

דקות לפני שעת השון של סגירת השבועון, מוטי אראסטי כמו מקבל רגליים קרות. עזוב, אולי נרד מהסיפור הזה. כל פעם שכותבים עלי אני משחק נרד. בשביל מה לי... לא תעיל, הספור מוכן. גם הוא מסכים שאם כבר - אז כדאי שגם הוא ידבר. צומי השלוויה של לילות חמישי, בדיריון הקבועים של ידאליהו - מכירים את הסיטואציה במהפך. משחק פתיחת בית הגמר האירופי, מול ואדאר. חן ליפין על הגשר, מנסה לעצור את הוכב היוגוסלאוי התורן. זה עולה לו בפאולים. תוך מזה הוא מצוין. 7 דקות מהסיום נתלה בפעם לצילצול המכירות לפאול החמישי. גם מוטי אראסטי, על הספסל, לא ממתי. כבר עזב את המגרש. פעם זה היה הפוך. עם או כלי קשר לרובכ הפותח, חן משחק היום כינור ראשון במכבי, אם לא ברספסל - לפחות בצד של היעילות. צביקה שרף אומר: זה מצב ומני. מוטי חוזר לכושר טוב. מוטי: הכל עניין של ביטחון, לא של כושר. שניים שלושה משחקים טובים, ולא תהיה לי בעיה.

מול ואדאר, עד הדקה ה-10, אולי לא רק בגלל מוטי, משהו חורק. חן נכנס. פורץ קרימה, מוצא שוב ושוב גבוהים פגויים מתחת לסל. של 3 נקודות, קליעה מתחת לאפר של 215 ס"מ, והשיא מגיע פחות מ-30 שניות למחצית. חן משחק על כדור ארץ. כולם מסתובבים בעמדות קליעה, מחכים. מידי חם גם מגי וג'ונסון. כולם מסוגלים. חן מכדור בין הרגליים בלי חשבון, 13 שניות מהשקיה עולה מ' מטר. כפיס. 18 הפרש במחצית. גם כשיא, זה לא מסוג הדברים שמטי היה עושה. חן עושה טוב את הדברים שהא יודע.

היום אפשר לשחק טוטו על ההרכב הפותח, חמישית ממנו: מוטי או חן... מוטי מתחמם כמו היה שמיניסט אלמוני שעלה זה מקרוב לשורות הבוגרים.

באמצע השבוע, שלושה ימים לפני פתיחת העונה האירופית, מתארכת מכבי ביהוד, מול הפועל ר"ג. אפילו לא אימון. אחרי הרבה שנים, היום אפשר לשחק טוטו על ההרכב הפותח. על חמישית ממנו: מוטי או חן. השנה אין לחן בעיות להצריק קימו. הדעי וכנו. יש לו כדורסל טוב. מהיר מאוד, שלט בשתי ידיים, מפעיל היטב את הגבוהים. אך לא איש מכטי יום יריים ופטל לרפסס "ההגנה. מתחמם כאילו היה שמיניסט אלמוני, שעלה זה מקרוב לבוגרים. יושע רווין מעדיף את התכונה הזאת: משחק הוא מלחמה עולם. מוטי כותלנות שלו את הקבוצה. נתן למכבי את התכונה הזאת, להיות רורסנית, רוצחת קבוצות... מוטי: "אף פעם לא וילולתי למשחקים קטנים". הכל חשוב. גם נגד סגירה נביע.

מוטי חמישייה. מכבי פותחת 6-5 דקות במכות רגל, ואחר כך נרגעת. ברקה ה-10 עולה ר"ג מפיגור של 16 נקודות ליתרון של שתיים. שרף נתן סימן לליפין. מוטי כחוצ, עם שני איברי כדור, וקליעה אחת מוצלחת משני ניוטות. 3-4 דקות אחרי שחן כפיס. מכבי בורחת ל-25 הפרש. מתאם מוצאים עצמם בנזמון ומגי פנייים מתחת לסל. מוטי יושב על הספסל. כפוף למגים, ראשו משורכ מעל קו

האוד, מביט על המחזה בעיניים כולות. הגה הראשון שעושה לו את זה ליפין, עם הרבה חוצפה, כבר לא אנדרדוג. הראשון שמעז לקרוא תיגר על סוס המירוץ הוותיק. לפני שגתיים שלושה הכיט כל על ג'ק צימרמן. מוטי הוא איש שאף פעם לא מרים יריים כשהשאינו אותו על הספסל, נלחם בשניים בשביל לחזור, אבל אף פעם לא עשה משהו שיפגע בקבוצה.

בהפסקה וורקים לסל. בחיטום מוטי לא מחטיא. בזמן אמיתי, כמעט ולא מנסה. כשכא לו, מנסה שיש לו יד לא רעה. חן קרן, חמש שנים על ספסל מכבי, אומר שהכל עניין של קונספציה. "התנוח של מוטי כמישהו שלא זורק, התאים לרלף ומכבי מתקופה הזאת. היו אז הרבה מחפשי סטטיסטיקה, זה שמוטי לא איים - רק עזר לשקט התעשייתי..."

מוטי: "אני יודע שאני לא מאיים מספיק על הכל. שוב, עניין של ביטחון. אני עובד על זה. זורק לסל בקריים". חן, ביהוד, קר לגמרי. רק נכנס, וכבר מנסה, לא פחות, מ' נקודות. פגים. מכבי קוראים

עליו

מנו מביט על שעון הזמן, מורה בניד ראש לחן בכל רקה עשירית של מחצית. אחרי המשחק יאמר שרף כי אלו שיקולים השמורים למאמן. מאחור יותר יודה כי שיקולי הם יותר אישיים ממקצועיים, במקרים מהמגז הזה. ישנם שחקנים, ומוטי לא מוציא את זה, שלא מוכנים לעלות מהספסל. עניין פסיכולוגי יותר ממקצועי. חמישייה רא

שונה, כבוד. כך מיק, ור, כר, פעם, לו מילבר, אולס פרי, ג'ים בואסרר, יט, ואפילו סל ברדי הגי, יש כאלה שתומקתם יורדת פלאים כשהם עד לים מהספסל. מוטי: "לא יודע, אולי מהספסל קשה יותר להצליח. איך שלא יהיה, מי שמחליט הוא רק המאמן..."

אחרי כל זה, מי שנחשו למסקנות מיתדות לבת, שיעצרו: יש דברים בהם אין לאראסטי מתחרים. שמוליק זיסמן וזכר היטב את התקופה לצד אראסטי. אנתוני תברים טובים. מלחמה על הרכב - לניטימית. אם מוטי לא היה נלחם על מקומו - סימן שמהו לקי באופי במקצוע. הוא אולי פחות מכריח פחות וירטואוזי מאחרים, אבל לאורך השנים נתן למכבי ובעיקר למיין דברים שאחר לא היה יכול לתת... שרף: "הלוואי והיו לי עוד כמה לחצים ככטי: עם שכמחוו אפשר להגיע רחוק..."

במשך השנים השכיל מוטי להטיר את כל הגדולים: קורבלאן, מארווראטי, יומין. לא כולם ידעו איך לאכול את הג'ינג' הזה, שהכניס להם בקטן (ואבל כואב).

המחשה: משחק כמו רמתגן, הרבה פחות כאימון, והוא מתמלל על יריים וסופטים כמו מול קורבלאן או מארווראטי. פאול סלגר - הוא זועק אפילו לכולם כדור שמני לא רק דחף, אפילו כשה: לאסוף נחיתת תנועת כדורעק מתקופת כדור מעבר לקי, ומוטי זועק "שלגו", המלווה פסיקה התריסרמית בתנועות יריים נמרצות. ומחלי עובדיה, סופס תקיף ומנוסה, מכיר את הטיסיה והנמים. ואכ נריס, צעיר ומפחד, נעשה לנן. בפעם הבאה הביסרוקית עלולה ליפול לו מהפה ברויח כשכטי ירחוף יד לתאקל לא נקי. השפעה עצמכרית. זה עובר, מנסה, גם בנביע אירופה. לא תמיד, לא על כולם, אבל יש השפעה מצטברת. אראסטי אומר שהיום הוא הרבה יותר רגוע כלמי שופטים כבעבר. לבר שזה לא יעזור. מתרגן, אבל נרים את הד בהכנעה.

כטוביטיקה אירופית: מוטי שיהן מול ואדאר 23 דקות. החטיא פעמיים. איבר שני כדורים. מטר שניים שלושה אסיסטים. עניין משמעותי: עכירה ראכונה עשה ברקה ה-17. לא כהם עובדה. הפאולים כעירים על נברצות, תורפנות, אנרסיה. לאיש כוטי, כיי כרבים הנרירו את משחקו 10-30 פאול אחוז כורסל, וכל השאר אכביציה וקנאות - פאול אכסון ככליה הכשחק אומר יותר ממהשה. העיקר היה. רווין כפיס. שגם המרץ של מוטי אינו כפודה. עניין הפאולים אומר הרבה. סבל מפגיעה רי קשה בכדורי הבסן, ואולי מחר לזנק בפעם על ילילי הדיסוכות, סוכר על עצמו. חוכמה של חוקק על ידירה בכוטיחואציה. פסוט למר איך לא לעזת פאולים כטותיים, ככה פגעו בו בעבר...

במשך השנים השכיל מוטי להטיר את כל הגדולים: קורבלאן, מארווראטי, יומין. לא כולם ידעו איך לאכול את הג'ינג' הזה, שהכניס להם בקטן (ואבל כואב).

הקטן התצוק, שגרבק אליהם, צעק לעברם. הכנים להם בקטן ואבל כואב, את המכות שלו, שלא אחת הוציאו אותם משיו משקלם. קטן, אבל מלחץ. הגם שכולם היו גדולים ומבריקים ממנו, בכל תחום, מאמנים ישראלים רבים, גם כמה אירופים, היו לוקחים אותו כבחירה ראשונה. לא מדיף, מתגפל, מסתער. גם כאימון, מחליפים רבים יצאו מאמוני אמצע השבוע עם כפות ידיים בחולות. קרן שולח אותו לדסמן. כ-בותרת ראשית, לפני שנתנים, סיפר דס שאחרי האימון הראשון במכבי חזר הביתה המום, עם ידיים כולות ופצועות. נפל על מוטי כמו סדין אדום לשור.

בחורה ליהוד. יריב אלמוני קולע עונשין. מוטי לא בין הקופצים לריבאונד. עומר על הפוסט, הכי קרוב שאפשר, ומעצבן. איז סל. מזנק קרימה כאילו היה לפחות ג'ונסון. אם היו סופרים לו ריבאונדים - ההוצאה הייתה מפתיעה. היו לא מעט משחקים בהם לקח ריבאונדים יותר מהקטלרים. עניין של אומץ ומיקום.

את הלחץ אינו חוסך גם מחבריו. גם ביהוד. מכבי 40: הפרש, אפשי כבר לקפל את הטרגינג וללכת הביתה. משהו זורק עונשין, ומוטי עומד באמצע המגרש, מוחא כפיים, מעודד. לחלק יטפח על השכם, על אחיים יצעק. לפעמים ישלח מבט, לא יותר. יש לו גם נשק אכזרי, אחר, להראות מי לו, ומי ולא עלינו לצד... אראסטי, כטנדקלאום, מחלק מנגות, לא אחד שיקח את עניין הסטטיסטיקה לעצמו. כאיש האסיסטים, יכול לקבוע את גובה הפרמייה של ג'ונסון, מגי, או ג'מצי". אם משהו ידגין אותו, יצטרך לקחת ריבאונד, לרוץ לכל אורך המגרש, ולנסות לקלוע. דודון לא יגלה אולי, אבל הוא מכיר את ההרגשה היטב. בקבוצה במכבי, בה מירה של ביטחון, אין בעייה להעריך או לקפח. שרף טוען שהיום יש למוטי בעייה הזוהרת: מכיוון שכליכר הרבה מדרים על כך שמוטר רק למיקר, זה מכנים אותו ללחץ, והוא מנסה למסור יותר לדודון. מאכר את האניסטיקטיביות. מאכר יותר כדורים. אסוד גם לשכות שמוטי, כשחשן שמאלי, מתוכנת על מסירה לצד אחר ובצר הדא רץ כדורכלל מיק. מה לעשות... מוטי אומר שהכל שטויות: "אני מחפש למסור למי שפניתי: הרבה מאוד שנים זה היה מיק, אז זה טבעי. אבל בקבוצה מכבי כולם באים בטענות: גם מיקי אומר שלא מקבל מספיק כדורים..."

וגן קרן נפל על הבעייה בעיית הערע ביות, מבחינתו. הניע כשיא הפרייה, חמישיית הנהגות, וצנח לספסל ל-5 שנים. נזוז מקביעות פסקניות: זה לא שהוא מסר למיק בכונות, תמיד, ולאחרים לא. העניין הזה אצלו אוטומאטי, מכאני. גדל עם מיקי מאז היו ילדים, תיאום על עיזור.

ג'מצי הוא איום פרמננטי (ואולי פסיכולוגי) על מעמד כוכבהעל השמור דרך קבע בברקוביץ. מוטי שומר על האינטרסים של החצי השני שלו. יד אחת עושה את זה.

מיני גרשון, מאמן חיפה, אמר ב-בותרת' שהתיאום הזה שיגע הרבה הגנות, שאת הכדורסל של מוטי לא ילמדו ככתי הספר. הוא מכדור גבה מאוד, אבל תראה לי את הרב שוציא ממנו כדור המסירה שלו הולכת תמיד לאותו צד, שולח כדורים גבוהים, לכאורה כאלה שמועדים לחטיפה. אבל תמיד יהיה שם מיקי שבעיתו של שבריר שניה יקלע את הכדור... מוטי: "כל אלה שמדברים על כדורסל של בית-ספר, איפה הם היום... אני כבר הרבה שנים בצמרת, הם נעלמו. אז שלא יספורו סטורס". סיפור מורכב הוא מערכת החיסים בין מיקי-מוטי לודרון ג'מצי. מיקי-מוטי, לצורך העניין - גוף אחד.

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

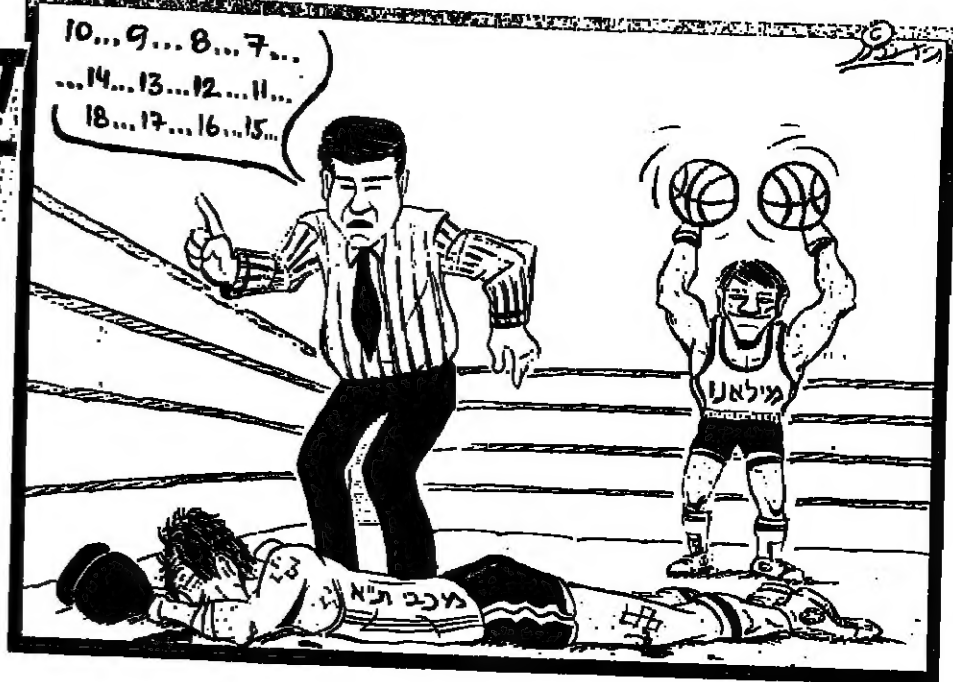
הגדולים

הגדולים

הגדולים

הגדולים

זירה חופשית

רמה נמוכה - ציפיות מוגזמות

מדוע נמצאת האתלטיקה שלנו ברמה כה ירודה בהשוואה לרמה העולמית? לא אחת, מאז שפרשתי, אני נשאלת על כך. אין לנתק את מצב האתלטיקה שלנו ממצב הספורט בכלל. מצב הבטחון וגם במלכת הספורט העובדה שראשיה ויחידותיה ממוקמות בחוצאות עתק, הופעה לתחרות כרוכה בחוצאות עתק, גורמים לכך שאתלטים משתתפים מדי שנה במספר מועט של תחרויות. אם יריבותי נהנו לתחרות מדי עונה בביטחון תחרויות בינלאומיות, אני נאלצתי להסתפק לרוב בשש. לכך משמעות לגבי התקדמות הספורטאי. לא ניתן רק בוש לתחרות, בוש להמחין עד להתפלת שמו.

האירוע המכונן באירופה לא יפגע. לאחל' טינו אין זירה קבועה להפ' עותיהם והם למעשה מתי כוונים מאו לימפיקאדה, לאולימפיאדה, ללא מטרות ביניים.

ביננו חוגגת כולם מרוצים ולאיש ציפיות. מילת המפתח: חובבנות. רק כשצץ אתלט אחד, המגיע למרות הכל כמעט עד לרמה האולימפית, נחשפת התמונה כולה, צעות הבעיות, מרצים הויכוחים, על צרכי אותו אתלט. נוצר מצב שהמטריאליזציה להשגים, היא של המאמן והאתלט בלבד. אין תחושה של שיתוף פעולה מגורמים אחרים.

אין חולק על כך שהספורט מעניק איכות חיים בעידן של מכונות וחוסר תנועה מספקת. הספורט הייצוגי חשוב לעם ישראל. השני ספורטאינו ממלאים גאווה את האיש בדרכו. חשתי בזה היטב, עתה, כאשר זה חסר - מרגישים

בכך. הספורט הייצוגי תחרותי הוא המודל המושך. יש צורך במשאבים, אבל יש גם צורך בניהול מקצועי, לא חובבני. ניהול טוב מכניס כסף, לא רק גורם להוצאות. דוגמאות: מכבי ת"א כדורסל, הנונים. מדוע אז הענינים האחרים לומדים מהם? מדוע אין זה כך באתלטיקה?

לדעתי, המודל, הספורט הוא ממשיר בידי חוגים אינטרסטיים ופוליטיים ולא מטרה בפני עצמה. חבל שאינו אינטרס ממלכתי. אם היה כזה, היו מנהלים כושלים משלמים את מחיר אי ההצלחה. אילו אושי הארנו והיהיה של הספורט, היו מקצוענים, לא פוליטיקאים. אילו זה היה עניקם ומקצועם הבלבדי - וגם היו משתכרים מעיסוק זה - יתכן מאוד שהמצב היה שונה וטוב יותר.

בעיה אחרת: המאמנים. לרובם, האימון הוא עבודה מישנית, להשלמת משימה. יש שעושים זאת מתוך אהבה ובמאמץ גדול, אך אינם מקבלים הודמנויות מספיקות להשתלם, להתקדם ולהתפתח. אין שיטה בדוקה שתוליך לתוצאות הרצויות. כל אתלט הוא שפן הנסינות של מאמנו. יש יותר מדי מקריבים כעולם כבר עורבדים אחרת: בצוותים עתירי תחומים, סביב כל אתלט.

אם "גורד" לבתי הספר, המקור שם מתגלים הכשרונות, שם מקנים את האהבה לספורט - פשוט ותחלחל. מי מהורים יודע מה מתרחש כיום בשיעורי הספורט ברוב בתי הספר? בשרי, ברוך וסיגה גדולה. שיעורי הספורט, ברוב המקרים, מתנהלים בתנאים מחפירים. מצרפים שתי כיתות יחד. המורים הם "מחלקי כדורים". שיעורים רבים "מתפספסים". אין אולמות ומיתקנים והמצב כאוב. המציאות מדינה. יש אפסיות והוזהב בנשוא החשוב הזה. אילו מדובר היה במתימטיקה או באנגלית, הייתה קמה סערה ציבורית. אך הספורט הוא עיסוק מישני, לפחות זה היחס כלפיו.

מי שזוכר אינו ביקורת קשה נמתה על ספורטאינו שבושם המאולימפיאדה האחרונה, אינו יכול שלא להתפלא שהם בכלל עוד מוכנים להמשיך ולתחר. בישראל, ביחס לתנאים - הציפיות גדולות מדי, מקיפות שקטים, מוגזמות. הניע המון שיתוף דעתנו לכך.

המציאות הישראלית

האם מותר לקבוצות בית"ר לשחק נגד קבוצות מגרמניה? במדינה נורמלית ודמוקרטית, אסור שיהיה קשר בין ספורט לפוליטיקה. במדינה נורמלית, כאשר יש חקני הליגות הבכירות מקבלים מטרות-ענק וסביב ענף הכדורסל מתפתחת תעשייה שלמה, הליגה נקראת מקצוענית. על פי רוב גם רמת המשחק היא בהתאם. לכן במדינה נורמלית כלל לא יכולה להתעורר השאלה אם קבוצות מסוימות צריכות, או לא צריכות, לשחק נגד קבוצות ממדינה אחרת. במדינה נורמלית ספורט זה ספורט. כדורסל זה כדורסל ופוליטיקה זו פוליטיקה.

ישראל אינה נורמלית. וזו עובדה. לטוב ולרוע. בישראל אין מקצוענות. יש הרבה כסף בכדורסל ולמילאת טויוט (היוסן) ויש מרכזי כדורסל בישראל (כמעט) פוליטיים. מרכז הפועל שייך להסתדרות, למפא"י, למפלגות העבודה, למערך. מרכז מכבי לחי"ם האחרונים משהו כנו הליכ"ם, ראלים של היום, הציונים הכלליים בעבר. מרכז בית"ר להונויות.

מרכז אליצור למפד"ל. לכן לא תראה קבוצות בית"ר או מכבי בתלבושת אדומה. כמו שלא תראה אדומה של הליכוד. בדיוק כשם שלא תראה קבוצת כדורסל של אליצור המשתקת בשבת, גם אם תורכב מ-11 כושים שניירו כהלכה.

במציאות הישראלית, הספורט הוא חלק מהספורט. לקבוצות בית"ר אסור לשחק עם קבוצות מגרמניה, בדיוק כשם שאסור להן לקיים מתנה אימונים בארץ זו. במציאות הישראלית כאשר היהיה בין האגודה דרך המרכז מוביל במישור לחיק החם של המפלגה, איך יכול להיות משני העולמות: לצעוק בפה ולנפץ בידיים נגד נורמליזציה עם גרמניה ובו בזמן לשחק בגללים משחקי כדור ידיוותיים עם בני אותו עם.

במציאות הישראלית אנתגר בתוקף לכל משחק רעים של כל קבוצות בית"ר נגד קבוצה מגרמניה. במציאות הישראלית בדיוק כשם שקבוצות בית"ר לא ישחקו עם באדום, כך להבדיל, גם לא ישחקו עם קבוצות מגרמניה. מי שלא מבין את זה, לא מבין את המציאות בישראל. אך אם במציאות הישראלית שבה הכל אפשרי תשחק קבוצת בית"ר משחק רעים נגד קבוצה מגרמניה - אני לא אהיה שם!

מהצד השני של המוניטור

עד סוף עונת הכדורסל החולפת היה משה צביקה שרף באימון מכבי תל אביב. החבילה ותפירה, וייקונון הלך להפועל, ושרף ממשיך על הקו ביד אליהו. עד עונת בית הגמר של השנה, היה הפרשן הקבוע של הטלוויזיה במשחקי מכבי אורנה ריי כהנא. השנה עטה הטלוויזיה על המציאה שיטמה עזר מאמנו לשעבר במכבי תל אביב, מויש'לה החייצב נגמדת הפרשן, מאחורי המוניטור של יורם ארבל. קשה יותר או קל יותר לבקרו? קודם כל, אני לא מבקר. אני מתייחס מקצוענית לדברים. את הפרשות שלי לא מודיעים. המדיניות של הטלוויזיה היא לא להעביר ביקורת, אלא לנחם. אז מה היתרון שלך על האחרים?

קודם כל, אני לא אמרתי שיש בזה יתרון. בכל אופן, אני יכול לדבר על דברים שאני יודע, ולא רק מניה. פשוט, מכיר את התורם מקרוב. זה מעניק לי יתרון מסוים.

אז מעתה ועד הדעה חדשה אתה מתארח אצלנו בסלון כל יום חמישי?

לא יודע. אם יבקשו ממני להמשיך - או נראה. כך או כך, אני לא הולך להחליף מקצוע.

וייקונון - פרשן מהבית פנימה

שום קשטן הוא פשוט בן-אדם יסודי

בירושלים קוראים למאמן שלמה שרף עוד לא הרים ידיים במאבק האלימות עם מכבי חיפה: דרוו קשטן לקח אשתקד נביע עם בית"ר ירושלים. סיים רביעי בליגה, והשנה רץ עם הירושלמים בצורה מרשימה קדימה, ומה? יצחק שום, דרוו לא אהב לדבר, אז אולי אתה תספר לנו מעט עלינו?

אני מכיר את דרוו כבר הרבה שנים. גדלו יחד, שיחקו, הוא גם היה המאמן שלי בעונת האליפות של כפ"ס. אני חייב ללאומיות, בצמרת הארצית: שלמה שרף עוד לא הרים ידיים במאבק האלימות עם מכבי חיפה: דרוו קשטן לקח אשתקד נביע עם בית"ר ירושלים. סיים רביעי בליגה, והשנה רץ עם הירושלמים בצורה מרשימה קדימה, ומה? יצחק שום, דרוו לא אהב לדבר, אז אולי אתה תספר לנו מעט עלינו?

אני מכיר את דרוו כבר הרבה שנים. גדלו יחד, שיחקו, הוא גם היה המאמן שלי בעונת האליפות של כפ"ס. אני חייב ללאומיות, בצמרת הארצית: שלמה שרף עוד לא הרים ידיים במאבק האלימות עם מכבי חיפה: דרוו קשטן לקח אשתקד נביע עם בית"ר ירושלים. סיים רביעי בליגה, והשנה רץ עם הירושלמים בצורה מרשימה קדימה, ומה? יצחק שום, דרוו לא אהב לדבר, אז אולי אתה תספר לנו מעט עלינו?

מה היה/יהיה טובי פולק

טובי פולק

שום - לשחור את הישג כפ"ס בא

קלטי - לובד הימים הטובים

האהודים בורחים

התמונה היתה ענומה. טרייסר מילאנו קורעת את מכבי ת"א בהפרשים שנוסקים בטור הנדסי, 10,000 וישי יציעו יד-אליהו אוכלים את הלב. בשלב מסוים התחילו גם למחוא כפיים למבצעים של דוברטו פרמיני, מייק ד'אנטוני ובוני מקאדו.

דקה 32: התמונה מקבלת גווניו של שחור עמוק: מאת אוהדים נוטשים את הציניים העליונים של ההיכל. עד לשניות הסיום נותרו באולם לא יותר מ-5000 צופים. אתריכו, ליד שער 9, התרישו שריקות הבז את אוני הכדורסלים ההמונים. ש', אחד מכבי מושבע, גם אתה ועשש לפני הסוף? אני לא, אבל אני מבין היטב את אלה שהלכו. קשה היה להפסיק, מילא ההפרש, אבל הצורה - מה הכוונה בצורה, הם לא חתמו? זה היה מגעיל. משחק כל כך אטאטיסטי, שום תרגיל בהתקפה, שום עזרה בין שחקן לשחקן. שחקנים עוברים אחד ליד השני בלי להחליף מילה. מה זה צריך להיות? - אז מה אתה עושה עם שני הכרטיסים הנותרים במקום המוניטור?

עוד לא יודע. אם לא יהיה שינוי דראסטי - נראה לי שאמכור אותו למי שישלם יותר...

הכדורסל

כדורגל +

א. טבק

דמי תיווך פוצצו את עיסקת אבי כהן - ריינג'רס

מוטליה שפיגלר, קיבל 60 אלף דולר דמי תיווך על העברת דוד פיוזני מנתניה לקלן. מכבי ת"א לא מכרה את אבי כהן לריינג'רס בגללן, מאחר שרצתה שדמי התיווך ישארו בידיה, נכון, אין מדובר באותם מתווכים, אך מדובר באותה בעיה. נראה שמקרה מוטליה רק חידר גושא זה. כאשר ניהל ראשי מכבי ת"א את המ"מ עם נגהם סנס, התברר להם כי ההוצאה הכספית הכללית, גדולה פי שניים מן שהיכנס לקופת המועדון, בנוסף על 125 אלף דולר, שעמדה מכבי ת"א לקבל, נאלץ לראשיה כי גם השחקן יקבל סכום לא מבוטל. כל זאת, כאשר היה ברור כי המתווך לא יסר ולא פעל לשם שמירה, או רק למען מכבי ת"א. חשדנות גדלה כאשר המתווך אבר לנכבדים כי ניתן כדרך אחת לקבל 25 אלף דולר נוספים. על רקע זה פוצץ המ"מ. מכבי פוטרה צוה שמכלל ההוצאה של 250 אלף דולר, ישארו בידה 200 אלף - ולא 125 אלף דולר. לאחר ש-עשר חושבים" הגיעו אנשי מכבי למסקנה, כי עדיף בכל זאת למכור את אבי כהן, אבל כאשר כבר החליטה זאת התברר לה שריינג'רס לא עונה לפניותה. בדיקה העלתה, כי שמוסם לא קנה שחקן אחר במיקום אבי כהן, אך שמוסם מה איננו מוכר עתה לקנותו במחיר המקורי שהגיע, כל זאת כאשר למכבי כבר לא היה איכפת מה המתווך יקבל את הלק. בדיקה נוספת, העלתה כי הקנייה לא תתבצע, כנראה מאחר שקם סביבה רעש גדול, כך שקשה

1. FC: Neue Enthüllung über Transfer
Pisantis Manager
bekam 200 000 Mark
Als Provision für die Reduzierung der Ablosumme an Davids früheren Verein Nalhanaya

11 הכותרת בעיתון "אכספרס" של קלן, שעשתה בשבוע שעבר את הדעש הגדול בחוגי הכדורגל בגרמניה ובשיראלי בעניין דמי תיווך בעד רכישת דוד פיוזני ממכבי נתניה. העיתון גילה, כי מ.צ. קלן שלמה דמי תיווך בסך 200 אלף מארק ששולשו לכיסו של הסוכן והמגור מרדכי שפיגלר.

למתווכים לקבל את חלקם ובאין תמורה כספית אישית, אין עוד עניין בעסקה. אגב מוטליה קיבל דמי תיווך גם על העברת פיוזני מחלן להופעל ת"א, כך מסר מקור בכיר במחלקת הכדורגל של המועל ת"א. שולמו לו כל ששוער כה נבחר בין העסקות יעבור לכיסם של המועל. הקופת הכדורגלית יזיקות לכסף הזה.

התנאים הקשים שרק יעודדו יבוא מאמנים

לפני שבועיים כתבתי בעמוד זה כי לא היה נסנו בלייבא מאמנים זרים. הכיכוב מנבית היה פקצועיות וכלכלית. נראה, כי המאמנים הישראליים, בהתנגדותם, רוצים לחוק את טעמני.

הרונגה הכוללת של השבוע האחרון שיכת למאמן ביהמר מרחי, קבוצת הכה מכבי ר"ג, ביקשה נכחו להחליף את אורון הפיטולגית, עמנו נפרדה. בן חור הדיב בחיוב, התנאי שהציג שכו חורשי של 2000 דולר כל זאת, לאחר שבשבועי יפ הוא קיבל שכר של 1000 ש"ח. ברור שהרדישה נדחתה.

יבוא מהגדה - לקבוצות ערביות

כמה קבוצות ערביות, ממתנות להחליטה צעירה בהתאחדות לכדורגל, לפיה מותר יהיה להן לייבא שחקנים זרים לישראל. בדעתן להביא כמה כדורגלנים כאלו, המשחקים בקבוצות נגרה יורעי דבר טוענים, כי יש כבר הסכמה לכך מכמה שחקנים כשטחים, בשומרון וכחנל עזה, שהשקל הישראלי מוצא חן בעיניהם. יחד עם זאת נודע כי גם המועל כפר-סבא מחפשת לחזק עצמה בשחקן ממוצא ערבי. לסם כך כבר ערכה מבחן לשלושה כדורגלנים, אך הרבה שהם הפינו לא הצריקה צירופם לסלל הקבוצה. הסיבה להיפשיט אלו היא כלכלית. ככפר-סבא סבורים כי הופעת שחקן ערבי כשדותית, תגדיל את הכנסות - ואת מאגר שוערי מוקפת כפרים הערכים מהמשולש, וזה מקור חדש לקבל רב שיבוא וודא לעודד שחקן שמוצא מים.

מיינן זל"ת שכזה

נוטקו וולב, המאמן הבולגרי של מכבי יפו, מוזכר את גיבורו של וודי אלן: סבא טוב לב שיכול לתקוע מקל ברגע הלא צפוי ביותר, תערוכת של "הרוביד" שוייצר ועמנואל שפר, קצת רס"ר והרבה מתנך ■ הספציאליטה שלו: להציל קבוצות מירידה ■ עכשיו הוא שוב כאן, לאחר 23 שנה

הי"ד, פסח המעס על ברכת הכיזון ופתח כהרגלו בסלימוכיד נבצר 70, הכיכוב מכובלם, אבל נוטקו הסתפק בסטטיסטי סודה. כבולגריה, זה הרי ידוע, מאמני כדורגל אינם נותנים עינם בסכום.

את הטסט הראשון עבר נוטקו, 59, בהצטיינות יתירה ביקשטו ממנו - ככה, בשביל לראות אם הגיל השפיע - להיזכר בשמותיהם של אחרים מהשחקנים שהתאמנו אצלו ביפו, באותה עונה רגולה ומהחללת, עונת 1964 הבלתי נשכחת. שניים-שלושה שמות היו מספיקים, אבל נוטקו הרים את הכפפה ופלט בצורה מרור את הרכב המלא, איש איש לפי תפקידו, ממנו ועד חלוץ, כולל מחליפים: ציון רגבי האדון ליד ומצוי ליאון וצוציק וקצב וצפריה ובוני קלמי ובלפור וכוכי ובוחוס ואסכנוי ופיטל ו...

שאל לילוב להחננו אותו לביאצית בסעודה באריאגית איתותי ביפו, לא הרחק מן האיזכריין, בפעם האחרונה שהקטש הבהיר - רוביגה, בולגריה ויוגוסלאוויה. אצל מאמני יוניה, בניה ראשונה, וולב לא הזמין זיק סרובה או ציף זיה, אלא רק "גרונולי קבאב" - בעברית היפשיית: קבאב. בנה עיכרית, נרוז'ני ר"ג מאחר יותר עסק להפועל ירושלים, הציל גם אותה מירידה - ושוב הביאה לסגנות בעונה שלאחר

סמן, וולב יכול היה להפשיט, אלא שפע פרוץ בלחמית וסטיוויזים גימקה בולגריה את הפיך ההיסטוריאלי עם ישראל, ווא נקרא הסוכן הביתה נוטקו וולב הוא כוונה ביהדות בברכה בין הבאריתזה קל. "רוביד" כוונתה, הסכסוכות הביליאטאנטית של עמנואל שפר וכוזן הלב של ואכיק וולב. נבות עכית, קרחת בוידיה, סכנו היתרבות אל ביפוליה האלה, ועיניים שוכות ים זה מולב לא, הוא לא הייבטות, אבל גם לא פיאית. אך שהוא נראה ככא סובילם ככה יוכר תהודע לו את היתר ברגע הכי פחות צפוי. נסה והראה, ככה הוא, באמצע ביוץ וולב, ווידאלי. סתבאים את עצמו לחובר הקיים, אם שהקו דאוי יכה.

ינה בו בחומרה, שחקן שמגיע לו בילה טובה, יקבל אותה בלי בעיות. לפי הגרונולית, וולב הוא קצת רס"ר והרבה מתנך. דיע איש חניס נהר כזה ילבו וולב שביפו אסור להיות בוער, כי ביפי כוכב ככר מאובנים בקיצוץ כנפיים סר ים ששהחייב עצנים מתחנים גדולים, על רקע הגנבאליות צוות השחקנים הנכוח, גילוי אנטיסית בסכר. מתפרשים מיד כביכיו של חורשה, וא סכס. עדיך כהר מאר, כסם שביפוע על כןחורר לו כסם שיעלו על בוציק לו, וזה הבציאות.

כך נוצריחורש הקשר

הקשר עם וולב נוצר ביזם בו התפטר בדחור מרחי, הנהלה ביקשה בכוזה סוסאצ'י, הנבנה עם חבר הנאמנים של האגודה, שסחה בסופיה לרגל עסקיו, להיות איש הקשר עם וולב. וולב שייחס באותה שעה באכזב'על הפקפה על עובדות כל המאמנים כבולגריה, ואסיל פאסכוס סנס הוא אינן את יפו בעד - ס"ל. שוחח עם וולב והודיע שיש סיכוי טוב. הכלה הסכימה בידר, ולא נותר אלא להשיג אישור עבודה. בחיול בסוכנות אינטרספורט, הבייצת 20 מאמנים בכירים ובני מול, התקבלים אישור לעבוד בחיול והודבקנות להסתכר יותר מ-400 לבח בחורש נשוח ערך 4000 דולר, בישילים מהשכר הממוצע במסך הבולגרי, זימים לאחר מכן וכל ככה היה סנו.

במונטים ישראלים, וולב איננו המאמן הטוב ביותר בארץ. לכל היותר, המאמן הרביע הטוב ביותר. אבל שתי עובדות מהפות על כך שכו חורשי של 1,500 דולר ולא כולל אחותי דידתו, במחיימו והקורדר העצום שלו כמפקח'על, הכביר ביותר באיגוד המאמנים כבולגריה, תפקיד רומה לוה של יוסלה מדימוכיד אצלנו - רק עם יותר שיעים

המצוקה היפואית המסורתית

וולב טרם גיבש לעצמו תבנית עבודה ביפו: "הכל חלף בחיבר השחקנים שיעבוד לרשותי, לא בטוח שאח תפישת העולם של המודל שלו - ספ מיונסק, מאמן נבחרת דנמרק במגוריאל האחרון - יצליח ליישם במסגרת המוכבלות הסכנית הבסיסית של החומר שאיתו יעבוד, אבל לנסות מותר. מדינה דמוקרטית.

מסגרת מהאיבת הראשון בהדרכת וולב: בריזס האמצע, חבורה ינעה מתנהלת בכבודות אחר צעירי של משה אונגה, הסטוריה מפוארת בפני עצמה בשוליים, נוטקו מצבי כוירים לתהינול סטארטים וסלאולום, יש משתו נוצר ללב במצוקה היפואית המסורתית, S.O.S. המסורת, הנואש, לאמא בולגריה, במאמן הסככותי שנהליך לעזרתה של שלוחה בולגריית קטנה, שאינה מזה לעולם ברצון הכמעטאובססיבי לשמר עוד קצת מתנהלת שכבר כבחה מונן.

ניכר בו, בנוטקו, שעלה על המסוס במעין מחזה אצילית שיכול להרשות לעצמו רק מי שישא הקריירה שלו כבר הרחק מאחוריו, ועתה, באקורד סיום אכירי, הוא מה. קצ איתנו כאן, נוטקו.

מכאן על האכל

מחשבות פורטות

היאפארון שול כדור גלן אחד

אבי מורגנשטרן

בבית, נראה יצחק מימוני כמו התגלמות הילד הטוב בגדים שחורים, שרשרת זהב ביד ועל

הצוואר. יושב לו מכונן במינה הספה, רגל על רגל, רגוע. מרי פעם מציג סיגורה, מרבה לאט, לא ממהר כמו במגרש. הוא גם לא מקלל, יורק, או רץ להריץ למישהו. עכשיו הוא מנסה לישים במגרש גם את הסלילה של הכית.

היום הוא אומר שבשנתיים האחרונות, רי הצלחה, הרבה בזכות ניסים בכך. אבל כשימימוני מרבה על הצלחה, זה מכונן יחסי. הרי אף אחד לא חושב שיש סיכוי לרוץ לעבר השופטים, לא יקלל מדי פעם אנשים שעומדים על קו האורך, ויותר על התענוג להקפיץ את הקהל במנועה שלא מומלצת עלידי משרד הרוח, מימוני כבר סמל - סמל פרובוקטיבי, ליצני. אחד, שהכדורגל מהווה אצלו הצגת תיאטרון. מימוני מרגיש כל פעם מחדש כאילו הוא בפרימירה.

מושב אש

יצחק מימוני, כבר כן 30 פלוס. עכשיו רק מתחיל לתפוס אדיר נראה כל השנים תחת זכוכית המגרש של התקשורת. טיפוס שאוהבים לשנוא. למרות שהמיתקן הלוגי של המשפט סותר את עצמו - במציאות, זה היה נכון. אהודים, שחקנים, שופטים, עיתונאים, שלחו לעברו צורות. כי מימוני, ממוכע, מושך אש. למעשה אש כבדה. תמונות מהארכיון:

● מימוני במדי המועל רעננה. להפועל רעננה הגיע אחרי מלחמת יום כיפור. לא הצליחו לעלות מלינה א' ללינה ב'. אחרי שנה, ההלטנו שתיים לעלות, אבל שוב נשארו בלינה א'. ואז התחלתי להיכנס לעצבים. כשעלינו לבסוף ללינה א', כבר הייתי קצת מפורסם - ושחקנים שכרו אותי חוק. היו מציקים לי בכל מיני דרכים. יורקים, מקללים, בועטים. גם האוהדים ישבו על הדפים והיו זורקים עלי כל מיני דברים. פעם, היה לנו משחק צמרת. שחקן אחד עיצבן את אדיר שמיר קילל וצטט אותי. כשיצא הכדור החוצה, רצתי להביא אותו ומקביל הבאתי גם קרש והכנסתי אותו מתחת לחולצה. רציתי לסגור אותו חשבון. אבל מנהל הקבוצה, רץ אלי ותוך שניה הוציא מדי את הקרש ונתן לי סטירה בפרימירה.

כשני ששחקן במגרש רעננה, חילק את הזמן בין הדיע לבין המגרש. לא חשש במהלך המשחק לקפץ מעבר לספסלים כדי לסגור חשבון עם אוהדים. למעשה, עשה זאת גם אחרי המשחק. אבל זה לא היה רק ברעננה. מסתבר שגם בכפרסבא, המשחק מימוני לממש את עצמו.

● עוד תמונה מארכיון המערב הפרוע של העונה מקוה מימוני שחלק של כפרסבא, אחרי חרש. יורע שכולם עריין רואים בו ליצן. מימוני בשביל רבים הוא מעבר לשחקן כדורגל - אפן ה"שוארבינר". מכניס את המשחק לקצב אחר. לא תמיד בצורה הוגנת. ואוהדי היריב מחפשים אותו. מקניטים אותו. רוצים להוציא אותו כסיווי המשחק המעורר שלו.

כבר לא תיאטרון

בעונה שעברה שחקן כפרסבא מול מכבי תרצה בגביע המדינה - ונוצחה. רבים ראו בכך סנסציה גדולה. מימוני ראה בכך כשלון. יושב בחדר בנו שאר חברים ואכל את עצמו. לפתע, נכנסו בלם ועיתונאי. קפץ מכיסאו וביקש שיצאו. חבר הנהלה אביר לו: 'שב בשקט'. אבל כשימימוני עצבני, אתה יכול לדבר רק עם השמש. דוף בכת את השניים. קנה מנזכה, בעקבותיה מצא עצמו על הספסל. הריש שהקריירה שלו הולכת להיגמר בפניה.

העונה מקוה מימוני שחלק של כפרסבא, אחרי חרש. יורע שכולם עריין רואים בו ליצן. מימוני בשביל רבים הוא מעבר לשחקן כדורגל - אפן ה"שוארבינר". מכניס את המשחק לקצב אחר. לא תמיד בצורה הוגנת. ואוהדי היריב מחפשים אותו. מקניטים אותו. רוצים להוציא אותו כסיווי המשחק המעורר שלו.

עו עכשיו זה היה קל. עכשיו, כמו שהוא אוהב,

כשישחק פעם ברעננה - מישו במגרש עיצבן את יצחק מימוני: הוא יצא להביא כדור חוץ, וחזר עם קרש מתחת לחולצה, לסגור חשבונות ■ מימוני, ליצן כדורגל, עובר השנה קשה כדי לשכור את תרמית הטרפלימייקר הבוכה אליו ■ הרגיעה היחסית (כהגדרתו) שלו העונה, מתבטאת גם בתפוקה שולית עולה על המגרש ■ הצלחתיה של כפרסבא, ושל מאמנה נסים בכר עמה ועם מימוני (הוא הפטיכולוג שלי) - מספקות את הקבלות

שעולים על המגרש הם אומרים לך 'תזהר' שלא נרוחק אותך... 'אתה תגמור אצלי בחוץ'. זה ישר מכניס אותי לקיר. זה שורף אצלי פיח ואני מאבד את העשתונות. אני יכול לרוץ לקוץ ולומר לו מי אתה בכלל, אוזלך משג.

מימוני מדל 87, רוצה להיות מתג. מהניסיון הוא יודע, שהמסלול שהלך בו היה ורוע מוקשים. מרי פעם הוא עלה עליהם. עכשיו רוצה להסיף לדור החדש אך לנהוג.

מנוולוג סיכום: היום אני מצטער על מה שעשיתי, כי אני מסתכל על שחקן שמגר על ונגללי קיבל צהוב או ארום זה כואב. כי הוא בעל מקצוע כמוני, ונגללי מפסיד בסך. היום אני מתנהג אחרת וגם המניעים של היום הם פחות כסתיים ממה שהיו בעבר. משחקים חזק, אבל הוגן. פעם שכרו רגליים בלי חשבון. היום אני עוזר אפילו לשחקני היריב לא לקבל צהוב. במשחק נגד הפועל פ"ת, פגע כי אלון חן כמה פעמים וכשבא השופט, הרחקתי את חן מהמקום - שלא יקבל צהוב. אני מקוה צורכים ללמוד ממני לא לקבל צהוב. אני מקוה שעשיתי אני מחזיר חלק מהטעויות שעשיתי בעבר. אם הייתי יכול לגלגל אחורה את השנים, הייתי בחר בדרך אחרת. פעם היו זורקים עלי חצצים ואני את זה להנהלה, היום אני שחקן שקט. יחסית. אני חייב כפרסבא.

למה בעצם היית עצבני כל השנים? מימוני: אני לא מזהר משופטים. אני לא חושש לומר דברים שיש לי על הלב. למרות שהשופט הוא הקובע, אם שופט מסביר יפה שלא כראי להתוכח עם דיוקן, אני מכין את זה ומקבל. אבל יש שופטים, עדיק ותיקים כמו סריר וסיני, שמחזירים. אך

למה בעצם היית עצבני כל השנים?

מימוני: אני לא מזהר משופטים. אני לא חושש לומר דברים שיש לי על הלב. למרות שהשופט הוא הקובע, אם שופט מסביר יפה שלא כראי להתוכח עם דיוקן, אני מכין את זה ומקבל. אבל יש שופטים, עדיק ותיקים כמו סריר וסיני, שמחזירים. אך

מכדור גלן אחד

שחקן מפורסם

רוני רוזנטל בבר'ז

רוני רוזנטל, "האיש שלנו" באירופה וילעזנית נוסף אוניברסיטה, האיש שלנו על הספסל האירופי". נולד: 4 באוקטובר 1963. מול: מאזניים. במדים הידועים של מכבי חיפה רשם 134 הופעות ליגה, 37 שערים. 19 הופעות בנבחרת. במדי בר'ז הברזילית, קבוצתו הנוכחית, הספיק כבר להבקיע 5 שערים ליגה, שני שערים בגביע אירופה, העישה שערים נוספים לרבות הגביע הברזילי. השבוע חזר יש לפעילות, לאחר שנעדר זמן רב מן ההרכב - ולא מיטום שהיה חלש או פצוע. צלום של "גאנא", מיוחד ה"מעריב"

هكذا على العمل

הזכרון החזק ביותר השמור
במוחו של יורם ארבל, שדר
פוליטיים יצוב, הוא ליל הפוגרום
באיצטדיון הייזל בבריסל. שם
הוא היה בעלטה תיקשורתית
מוחלטת, מאוד לא אופיינית לו
לא ישב כיצד נאלץ
להשתמש בדיווחיו של גורדוס
מת-לאביץ. על החיים כשדר
ספורט וג'ינגלים, על האהבה
לספורט, על החיבה לאורלי יניב,
על המחשבות על ערוץ שני, על
עושה רושם שיוזם ארבל נהנה
מהדרך בה הוא מתפרנס

ארבל, השידור שילך

אלי קמיר

לא היה אפשר לדעת מה קורה. זה היה הרג. עשרות נלכדו, מאות פגעו, השחיתו ושברו. מתא העתונות לא ראו מאומה. הוא ישב ליד המגניטון. ניסה להבין מה הולך. ראה לפניו אנשים, הרבה אנשים. הבין שמוחך לתא מתרחש משהו. ההיגיון חייב אותו לקום מהכסא. ללכת ולברוק מה קורה. ההיגיון. אבל ירושלים היתה על הקו. החוק שידור, ניתנה ההוראה. החוק יתכן שצריך היה להתחזק, אך לא ידע אם יש מי שיקבל. 50 דקות ריב, כמעט ללא מידע. פשוט לא היה ממי לקבל אותו. אבל המידע הגיע - מ"קשנב"ר מיק גורדוס, שקלט משרדי רדיו שהיו במקום. ואז היתה הטעות. עם ישראל שמע אותו אומר מאיצטדיון "הייזל" בבריסל: "מיכאל גורדוס מוסר לי, שמה שקורה באיצטדיון הוא זה... לא סתם טעות, כזאת שנותנת את האות לעליהם רכתי" של הציבור והתקשורת. צמאת, חרם. הוא, כבר אמר את מה שאמר. וזה היתה אמת, חרם.

מאיה פורטל

אמת שעלתה הרבה. אמת שהיא עתה תוכרוך הנדול ביותר ב"עשרים וחמש שנות קריירה".
ומן מתוקצב
יורם ארבל, שדר הספורט מספר 1 של הטלוויזיה הישראלית. האיש שמביא לסלון שלנו את דיוני ארמאנו מאראורנה וקין מני. האיש, שהקול שלו מהמגרשים, כל כך חסר לרבים בתקופה האחרונה. גולד כשכיל העבודה הוא. מרגישים את זה מיד, גם ללא מסך - מספיק פנים אל פנים. יודע להשתמש במילים, אבל קודם כל באקטובת גבוהות. זה המפתח, לפחות לרדיו.
לראיין אותו זה בערך כמו לכתוב עבודת מחקר. עוד פגישה ועוד פגישה. הזמן מתקצב אצלו, גם כשלא משרד מהמגרשים. מצטער, אבל אני מוכרח לרוץ ללמוד על שחקני ואראר, שמיניעים מחר בערב. אחר כך "מצטער, אבל עלי ללמוד כיצד לבטא ביאות את שמותיהם של האיטלקים ממילאנו", הוא מסביר ומתנצל כאשר ביטל את

יורם ארבל: "אם זה היה חלון בי הייתי מוסיף עוד כמה תוכניות שטרט ללוח השידורים השבועי. בתצלום למעלה: ארבל (משמאל) עם משח ויונקרמן. שדר עוב הוא אמן" (צילום: עדי אביש)

מנטה לעניין את הצופים בזווית אחרת. כמו למשל, לראות קבוצה טובה ומבצעים מרשימים, שלא כל יום אפשר לראותם".
תמיד רצה לשדר ספורט. כבר בגיל 19, כשהתיישב לראשונה מול המיקרופון כשדר רדיו צעיר, נתנו לו לשדר ספרות, חרשות, בעצם כל מה שניתן לעשות ברדיו תורות למיתרי גרונו של האדם. אפילו קרא את פ"ר קי היום בתנ"ך. אבל לא ספורט. עד גיל 30, רחוק, האמת, שלא עשה מאץ גדול להי שחלב בספורט.

בגל לקח אותו דן שילון לטלוויזיה ומאז הוא שם רק שנה אחת, נעדר - כשנסע ללמוד בקורס סלווייה בארה"ב.

דוגמאות מחו"ל

בארץ הוא משרד הבל, בעיקר כדורגל וכדורסל, שני הענפים הפופולריים ביותר. אין לו כיום בעיה. אינו מרגיש שהשידור לא מספיק. דוגמאות: בארי ריוויס מה-B.B.C שמשדר, לרדיו, כדורגל וגם סנים ולעיתים. או רודי קולמן המשרד כדורגל ואטלנטיקה ועוד רבים אחרים. לדעתו, שדר טוב חייב לדעת לשדר איורעים מיותר מעצף אחר. "הצופה אינו מצפה ממני שאהיה שחקן כדורגל, גם כשכיל כדורסל לא צריך עבר על המאקס. אפשר לשדר כדורסל גם עם 1.70 מ'".

שלא תודה טעות: ליוזם ארבל יש זיקה לספורט וגם עבר ספורטיבי לא צנוע. בשנות ה-50 שיחק כדוריד ותקופה מסוימת גם כדורגל. כשלב מאוחר יותר, עבר לעסוק באטלנטיקה והיה מטיל כידון מצטיין. לראות ספורט היה חלומו, גם לא במסגרת העבודה. "גולדתי מול המגרש של מכבי פ"ת". מעיד על עצמו שיש לו תרבה ביקורת עצמית. שואף לשלמות. עושה שוב ושוב את עבודתו, עד שובל מחדש. רוצה לשמוע ביקורת, אפילו מעוד אותה. העיקר שתהיה ללא רוע לב. ואמר לאנשים מה הוא חושב עליהם. לאנשים מסוימים קשה לעבוד איתו, לאחרים קל. יש לי נטייה מבעילה לנסות ולהשפיע על אחרים מהפראנסות שלי".

המוטו שלו

נקרימון רוגל, איש הדיו והתיק, הגדיר פעם את תפקידו של השדרן. להעביר את המסר בסמכותיות מלאה מבלי להתנשא על המאזין. המשפט הזה, הוא חלק מהמוטו של ארבל. משתדל להרגיש כמו אחר שידוע מעט יותר מהצופה, וגם זאת משום שיקבל את האינפורמציה קודם לכן. זה טבעו באופי שלי. מהבחינה הזאת נחמה בן אברהם דל, שדר הדיו המצוט שהיה איש הספורט מס. 1 בקול ישראל, משמש נר לרגליו. הוא המודל שלו מבחינה עיתונאית. למר גם מודן שילון, אלכס גלעד ואם נרחיק אל מעבר לים, או לריוודי קולמן מהבייביס, בארי דיוויס וג'ון ווטסון, שמדמה אצלו סימפאטיה רבה. רואה איך הם משרדים. שומע את הירבול שלהם ומבחין כמה מילים הם מבצעים למשפט. חשוב מאד הקצב. איך להגיע בזמן הנכון לרגע שהיא מבחינת ההתרגשות.

אני צריך לדעת באיזו דרגת התרגשות ללוח התקפה מהאמצע כדי שבאזור השדר לא אפוצץ בצרחות. כשכילי לשדר טוב, זה קודם כל צריך להיחלץ עם זה. שדר טוב הוא אמן. כשמבצעים על המחלקה שלו בטלוויזיה הוא

מגדיר אותה. קטנה ומלוכדת. לא, אין לו כוונות להתחסר ולספר על מחלקה שיהי העבודה שלה לקוחים מספירות אחרות לחלוטין. אבל יש לו אגלוגיה מעניינת לעבודה במחלקה. איתנו כמו רופאים בחור ניתוח. לפני הניתוח יש ויכוחים, מתחים ומחלוקות. ברבע שהחלה גרם - כולם יחד, כשכיל מטה אחת. אצלנו, כשרואים את המנהל האדומה, המודיעה על תחילת השידור, שוכחים הכל".

היחסים עם אורלי

יחסים מיוחדים יש לו עם אורלי יניב. מגדיר אותם "יחסים מצויינים". כבר מהיום הראשון היתה כימיה ביניהם. לא הכירו קודם לכן. עכשיו הם צמד, הצמד של מוצ"ש. בעיניי ביקורת הם פתוחים אפילו בצורה בוטה: הוא מבקש ממנה שתניד כל מה שראוי ושוב. לא מסתיר ממנה גם את דעותיו. היחסים הטובים לא נגמרים בין קירות האולפנים בשעות השידור. אורלי גם אורחת בקטע בביתם של הארבלים בפ"ת.

אם זה היה חלון בו, היה מוסיף עוד כמה תוכניות שטרט ללוח השידורים השבועי של הטלוויזיה. הלינה לכדורסל, למשל, אינה נזכה לדעתו, לכיסוי נאות. יש אנשים שחושבים אחרת והוא מכבד את דעתם. היה רובש זכות לשדר בשידור ישיר את גמר הגביע האנגלי בכדורגל, אבל מה שחסר לו באמת זה גמר גביע אירופה בכדורסל. "לא משנה לי אם גמר אלופות או קוראץ", הוא מבהיר, כנראה כדי שלא לטחן ביחסיו עם אנשי המועד.

בעית ערוץ 2

בתקופה האחרונה מברכים על ערוץ שני, שיקח מארביל את ההגמוניה המעט מוחלטת שיש לו על שידורי הספורט בטלוויזיה. ארבל אינו חושש מה לדעתו, ערוץ שני רק יביא לשיאים חדשים בשידורי הספורט. כיום שיתנו את האות לפתיחת ערוץ נוסף, יקבל וזאת עוד כמה הצעות עבודה. תמיד נעים לדעת שעוד משהו רוצה אותו".

נו, וכבר מתבשל משהו אחר. תגובה, הוא עונה בחצי חיוך מתחת לשפת שאין לו.

פתח ברדיו את מלחמת ששת הימים

גולד ב-1942 בפ"ת, מול המגרש של מכבי, אבל אחר את המועד. בצדדל היה זמר בלהות הנחיל. בשלב מאוחר יותר, ניסה להתקבל לגלי צה"ל ובכשל. בן 19 תחל בקול ישראל ומאז הוא משרד. ב"5 בינוי 1967 בשעה 6.10 בבוקר, פתח ברדיו את מלחמת ששת הימים. שבע שנים גינן בכיכור, מרט על גיטרה והלחין 150 שירי פרסומת. היום הוא נשוי למיטל, אותה הכיר בארצה. כאשר נסע ללמוד ב'76, הם התחתנו שם ופתח אב ליהנות בן דוד וענת בת דוד. "אבא מבקש" עפ"י ערוחו. אותם את מסעיו המסכה והצדפות, במיוחד פירותיים. כשנים האחרונות התלבשות על דגים. גם מבשל הרבה. נהנה גם מהאוכל האיטלקי ומעט מטעמים סיניים. יש לו יריים טובות ומרבה לתקן דברים שונים בבית. באחת המגישות שלו, היה כעיומו של תיקון התנור, השעות שלו, זה שעות הערב כשכיליו מתחלק בין חברים, אשתו או ארוחת טובה. אם לא היה עושה מה שעושה היום, היה רואי מרגלים מחשבים. רוצה לכתוב ספר. יש לי כבר משות בראש. זה רומן בלשי, ספורטיוו ורומאנטי".

מאיה פורטל

מאיה פורטל

משה לדר
היום שאחרי:
יום עצוב.

כולנו חכמים, כולנו נבונים, כולנו יודעים את התורה ואף על פי כן... מי שחזה את חוצאות המחרון השני בבית הגמר האירופי - שיקום. אף אחד לא קם? אין פלא. לו היה "טוטוסל" היתי מסמן פעמים 1 ופעם 2. כזה היה הניחוש שלי ערב משחקי המחרון השני, ופירוש הדבר נצחונות בית למכבי וליראל ונצחון חוץ לאלג'יריס. אבל אירע מה שאירע ואת הכותרות הלא-מחמיאות והעצובות שספגה מכבי ביום שאחרי - קראנו כולנו. קראנו - והידורנו בקול רם בגורל קבוצה בסדר גודל של מכבי. לשבחים, כמו גם לקיתונות של בוז - אין גבול. לא פעם ביקשו אנשי מכבי: "אל תדוממו אותנו בעקבות נצחונות ואל תשפילונו אחרי הפסדים". ובשיתום בקשה זו מול סוללת אנשי התקשורת - הם ידעו, כנראה, מה שהם מבקשים.

שלוש דקות למן שריקת הפתיחה למשחק עם בילאנו ביד-אלהי ידענו כבר שגורל המשיחק נחרץ. להדביק פיגור של 11-0 לא מסוגלת. כפי שהסתבר, גם מכבי תל-אביב. כעבר מצויין, לפני כמה שנים, אולי היה הדבר בהישג ידה. היום בשום פנים ואופן לא.

לשאלה הגדולה למה ומדוע - תשובות רבות. אחת מהן, אולי המשמעותית מכולן, היא שלמכבי אין תשובה מול נישחק הגנה מעולה, כפי שאין בידה כל הכלים הדרושים לשמירה צמודה על שחקני היריב. וכאשר מול מכבי מתייצבת קבוצה באוונט, כפי שהיתה מילאנו בערב הזה, התוצאה רשומה על הלוח בזהירות.

מנגין צדקתי. הקהל מחבב אותו לא ביחס שווה לכוחו האמיתי כיום. הוא זוכר לו חסד נעורים, רצון, מסירות והתמדה - תכונות שעשויות לחבב אותו על קהל, ולא רק בישראל. אבל תרומתו היום, בגיל 37, אינה לעומת זאת - חששתי הרבה יותר משחקני החוץ של האיטלקים. את ד'אנטוני ואת פרמיר אסור לנטוש אפילו לשנייה קלה. ואמנם - תרומת הצמד הזה לנצחון האיטלקים היתה גדולה. למרבה הצער - לא נמצאו במכבי הכלים הדרושים לכבישה.

כמה מלים על בוב מקאדו. הוא בא, כידוע, מיבשת שבה משחקים כדורסל מעולם אחר. הקריירה הארוכה שלו ב-N.B.A. משמשת לו כרטיס ביקור עם קבלות.

האיש המאשר ביותר בערב הזה בהיכל היה מייקל-ריי ריצ'ארדסון, העושה אצלו בחופשה מאונס. הוא הירבה לדבר על משחקיו ואישיותו של מקאדו ולמי שרצה לשמוע גם אמר ש-הערב יראה מני מה זה שחקן...

ואמנם - אם סברו עד היום שקווין מגי הוא כמעט כלי-כדור בוויה האירופית - טעינו. מול מקאדו - נראה מני וישראלי לכל דבר. כמה "גננת" שכיסו את מני - עוד ייזכרו. ואם בכל זאת קלע קווין בסיכום 27 מול 26 של מקאדו - אין בכך סתירה. משהו במכבי צריך היה לטול נחם מסוים מ"99 הנקודות, ובערב שבו קלעו מיקי דורון 20 נקודות (10 כ"א) לא היה מועמד אחר ממני.

ונוב אחרון. איננו נעדר משום טיסה לחו"ל. טס על חשבוננו. תמיד ליד כדורסלני מכבי ת"א. עד כה פעל מאחורי הקלעים - השנה הוא כבר במעמד רשמי של חבר ועד המחלקה. בתוכניה המפוארת שהוציאה מכבי ת"א לפתיחת מאבק בית הגמר בגביע אירופה, מופיע שמו. זה לא מפריע לך לתפוס מקומו הקבוע, בכל משחק, בשורה הראשונה בין הצופים - אחרי שהתרוצץ בין השחקנים, ורק מלה טובה ומתן בעיות דחופות. רק אחר כך הוא מתפנה לצעק, לשאג, לעודד ולשמוח בניצחונות של מכבי ת"א.

תובע את הכתר:
הצעיר ביותר בעולם

בירחון טניס השולחן הצרפתי Tennis de Table, מחודש נובמבר מצאנו את התמונה שזכתה לכותרת: "טניסאי השולחן הצעיר ביותר בעולם". ותתפלא, הוא ישראלי: דורון דודסון.

וכך כתב העתון: "דורון דודסון תובע להצטרף את התואר הטניסאי השולחן הצעיר ביותר בעולם". רק זה הוא נולד ב-19 בינואר '86 ותפס בעדשתה של מינה אתגר בדיוק כאשר מלאו לו ששה חודשים.

50 אלף דולאר
בשביל לעשות שויד

קווי אברסון האמריקנית (בתצלום), זכתה לא מכבר בתואר "מיס אולימפיה" במעט השלישית בריצפת התחרות המרתקת ועכ"ה כמייסדת סקוור אידן בניו-יורק, 15 אלף צופים משלבים ששילמו בעד כרטיס הכניסה גם 200 דולר - ובלבד שישלכו לראות נשים עושות שרידים. אברסון, חתלה באחרונה גם בקריירה של שחקנית קולנוע.

ביריון כדורגל
מול המצלמה

אמצעי התקשורת באיטליה נרתמו לעזרת רשויות הכדורגל במדינה זאת במלחמתם בגנע הביריונות והאלימות במגרשי הכדורגל. בתוכנית ספורט פומולארית מאד בטלוויזיה הופיע צעיר שובל לאחור שדקר חובב כדורגל במהלך משחק סוער. הדוקר נשלח למאסר שבע שנים. הוא הרבא לפני המצלמות בינלאומית מטעם ה-AIPS, האיגוד הבין לאומי של עונאי הספורט, הוא תצלום יחיד במינו. קלטת אותה במצלמתה איילין לונסלי הבריטית.

משהו שיש לזכור

משהו שיש לזכור

כמשחקי הליגות הלאומית והארצית מינימום הפרס הראשון*

הלואי עלי

ש"ח

מינימום כלל הפרסים:
1,400,000 ש"ח*
* הפרטים כוללים העברה.

עשית טוטו היום?

שינוי שכונתו

ך זה נראה בשבת. כדורבוע אמיתי. אלי אוחנה (מימין) וחיים גולדברג.
צילום: עדי אבישוי

מכירים את המשפט „ילד כותב בדרך דלית? היתדות כמספספס הוה דוד שפאסר לקרוא אותו כנריל מימין למסמאל, וגם מסמאל לימין. אלה שפאסלים מה כלל אדו ולטוטס? מוזמנים להציג בניתוח את הטבת

כנראה שאלימות הלינה הארצית חייבה תגובה מצד מנהל המערכת. בנסיבות אלו, נראה שהתארגנות המוסדות המדעיים והמקצועיים, שביניהם התאחדות המורים, התאחדות המורים והתאחדות המורים, היווהו תגובה חשובה. תגובה זו, שהייתה תגובה של מוסדות המדע והמקצוע, הייתה תגובה חשובה. תגובה זו, שהייתה תגובה של מוסדות המדע והמקצוע, הייתה תגובה חשובה.

2. **הפועל ביש - הפועל לזר:** לזר
אחרי שבועיים התארבעים ושלושה
נתינתו נכח בלודוזה הטוב שהיא
מצירה למרות זאת, נתינתו רביע
רצוף וזה עיין לא יתה' וירושלים'
כל נראה סביר, כמו גם הפסד שני
רצוף בלתי-רצוף. א.א.

3. הדפועל כפיים - בית"ר נתניה:
אחרי הניצחון בשבת, תחזור בית"ר
נתניה להפסיד, כפי שסבא תנצל את
השבת להתאוששות ממסעיהן שלהם,
ולשימור יחס השערים. 1 סלול גדול.

4. **הדפעת תיאור - בתי"ח תיאור:**
למרות שהדפעת תיאור נראה כביצוע של
הדפעת תיאור - שאלו כמעט לחלוטין גם
א. למרות שהדפעת תיאור נראה כביצוע של
הדפעת תיאור - שאלו כמעט לחלוטין גם
הדפעת תיאור - שאלו כמעט לחלוטין גם
הדפעת תיאור - שאלו כמעט לחלוטין גם

5. מבכי תיא - שמשוך תיאן יר
תר מיר ברמיר קוריר התבולת מכי
תא, ופחות מיר, והגורר הגורל
ל מפיית משפחית תא מיר יכירמ
שמשוך כירל וצגל תא הגב עכרת
המבריר שלל כל תוצאה אפש
רת. 0-1 מבכי צנעה שררה:

חריצה להפוך אותו. משולש.

8. מכוכב - תפריה - ביתריר ירשן
 ילדו חתונה חתונה חתונה חתונה
 מיתרית תפריה. להקחת ביתריר היו
 קשים ביררים, ואם בתיה תמיד היו
 כח מלא, היו ממוגלת לקנות את דפן
 הכחמחול של ביתריר. ביטוח 1-2 לר
 רושלים בעונה שעברה, ומשולש הש
 בוע נכנסו.

[illegible]

8. מכובי פית - בנייחורה שחק
 9. בנייחורה טוכים יתח. יניול הקבו
 10. מ' מסרד יתח. ג' המגרש כמח'ת
 11. תקה טוב לצורח מושחה של בנייח'ר
 12. ד'ד כמו בשנה שעברה (10-1) גם בש'
 13. כח - ניצ'ולן ששכונה.

9. המועל עכו - מכבי שערירים:

שיטות מלאכות

שוליד

2x1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	1													
2	2	1												
3	3	2	1											
4	4	3	2	1										
5	5	4	3	2	1									
6	6	5	4	3	2	1								
7	7	6	5	4	3	2	1							
8	8	7	6	5	4	3	2	1						
9	9	8	7	6	5	4	3	2	1					
10	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1				
11	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1			
12	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1		
13	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
14	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

שלושות
כמולים
טורים

הגיגני

2x1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	1													
2	2	1												
3	3	2	1											
4	4	3	2	1										
5	5	4	3	2	1									
6	6	5	4	3	2	1								
7	7	6	5	4	3	2	1							
8	8	7	6	5	4	3	2	1						
9	9	8	7	6	5	4	3	2	1					
10	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1				
11	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1			
12	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1		
13	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
14	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

שלושות
כמולים
טורים

הפתעות

2x1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	1													
2	2	1												
3	3	2	1											
4	4	3	2	1										
5	5	4	3	2	1									
6	6	5	4	3	2	1								
7	7	6	5	4	3	2	1							
8	8	7	6	5	4	3	2	1						
9	9	8	7	6	5	4	3	2	1					
10	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1				
11	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1			
12	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1		
13	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
14	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

שלושות
כמולים
טורים

לעשירים

2x1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	1													
2	2	1												
3	3	2	1											
4	4	3	2	1										
5	5	4	3	2	1									
6	6	5	4	3	2	1								
7	7	6	5	4	3	2	1							
8	8	7	6	5	4	3	2	1						
9	9	8	7	6	5	4	3	2	1					
10	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1				
11	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1			
12	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1		
13	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
14	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

שלושות
כמולים
טורים

שיטה מצומצמת

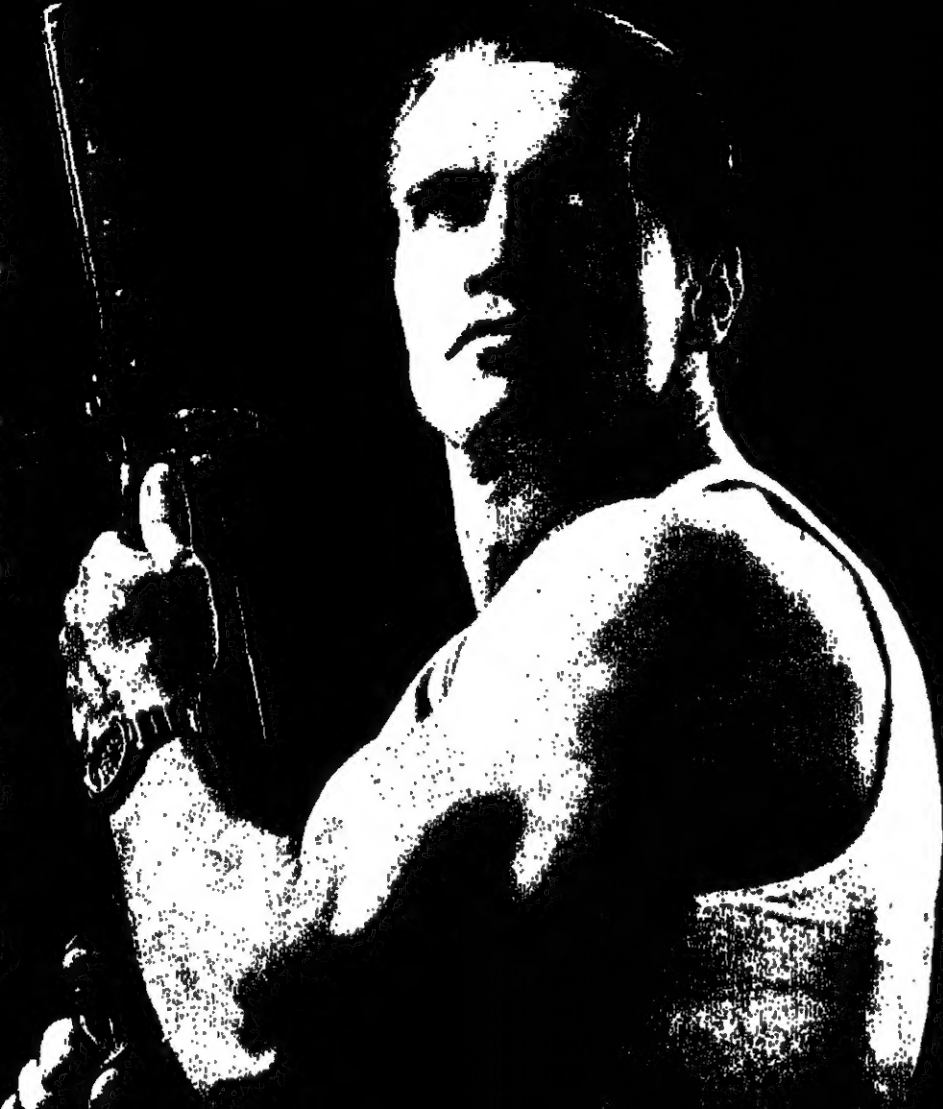
[illegible]

מחזור חורף

DOLBY STEREO

שוורצנגר

כורוס סטריו

עסקה ללא רחמים

ארנולד שוורצנגר, קטרין הרויד, סם ונמייקר, סטיבן היל

צלם: אלכס תומפסון (נישנת הדרקון) עריכה: אן קוטס (נילורנס איש ערב) *

בכורה ארצית

תל-אביב "אשתו" 12.15 10 7.15 - 9.40
מי חור 5 - 7.15
בכורה וביכורה ממועד הכרטיס

חיפה "ארמון" 10 7.15 - 9.40
ירושלים "אורני" 10 7.15 - 9.40

ר"ג "ארמון" 10 7.15 - 9.40
אשדוד "אשדוד" 10 7.15 - 9.40

רחובות "חור" 10 7.15 - 9.40
נתניה "שון" 10 7.15 - 9.40

סרט פעולה עם איכות תמדרוגה ראשונה!

ני-יורק ניס:
טרטו הטוב ביותר של שוורצנגר עד היום!

ני-יורק טיימס:
הסרט נותן לנו כל פעולה שהבטיח...

ני-יורק טיימס:
יוצא מן הכלל...

ני-יורק טיימס:
הסרט נותן לנו כל פעולה שהבטיח...

ני-יורק טיימס:
יוצא מן הכלל...

אבי מלך

העונה הזו עדיין צשטעט בדי הדי דור אצל ברנס גרובלר. מסירה קצרה להאנסן, הכלם הסקסי מרים ראש מניק רגל ומשחרר פאס מרוק לקריג ג'ונסטון בכנה שמאל, ג'ונסטון חולק בכדור קצר, על-פני מנן יריב, ומני ביה כדור עיוור לרחבה. הכדור - נר אה כבעל תכונות של מאגנט - עושה דרכו היישר לראשו של איון ראש שמפיק אותו על חזהו, מוריד לרגל שמאל, מגביה מעל כלם הדיב, גומא עוד מטר או שניים. השוער יוצא מילן ואו נמצא הכדור בדרך לנעל ימין האימנית. המפגש הבא: הכדור עם הרשת ואיון עם קבוצה של מתקנים בארס.

בעונה הבאה זה יישמע בדי טא קני לקאברני. הכלם האיטלקי הביי נלאומי וכל אחר מיתר עמיתיו ביובני טוס, כבר יודע שהשנה צריך לעשות דבר אחד: ללבוש עיניים ולחפש היכן משוטטים כרגע זה השטם העובת של איון, או בעריפות שניה הבלרית הב לונרית של מיכאל לאורדוס. מותר לכדור לעצור בעוד חחנה אחת או שתיים בקיפוש, כדרך לראש, ולאחר מכן הכל בגילי איון.

כמו ביאת המשיח

יובה, האלופה האיטלקית המאכרת השנה גובה בעימות על הכתר עם נאפולי של רייגו, כבר איננה יכולה להמתין, בשבילה לראות את איון ראש ב.סטארי קומנאלה" במדי המסים זה כמו לחזות בביאת המשיח. ליברפול, שאולצה לשחרר את הסקורד הולשי בעבור תשלום הלקוח ממסרי מרכיבות הטלפונים העמוסות ביותר - 5.5 מיליון ליש"ט - עדיין מאמינה בכוחה השנה, עם איון אבל בשנה הבאה גו... אלוהים אולי גרול, אבל מה עושים כשהאלוהים הפרטי שלהם על המגרש יצא לנלות בסדרינו?

מה עושים באמת? מי שמכיר את ליברפול פוטבול קלאב, את הצורה בה מנהל המועדון הנצחית ביותר בתבל, יודע שלא יושבים שם על די הרפנה. האוהדים אולי מתאבלים כבר ביצעים על אבדן ראש, וגם בחרי חרדים של "אנפילד" ודאי נשמעים כמה קולות מינוריים על החלטה הפזוזה מדי לתת לו ללכת, אבל השורה התחתונה בליברפול, תמיד, היא שהמחשבות עוברות שעות נוספות קרימה. במקום לככות על חלב שנשפך - מוטב לראות לשמפניה שתישפח.

השאלה המעסיקה עתה יותר מכל את פרנסי אנפילד, היא כיצד מתגברים על עויבתו של סופריחלוק, מלך שערים הנטל אשראי גרול בדרבה מולקו התיאורטי, 11,11, בוכיה בתארים.

מיטב הנוער

את ליברפול, אומרים באנגליה, אסור להספיד אפילו בדקה ה-90 כשהיריב מוליך 3-0. האופי הזה לא מתחיל על השא הירוק, כי אם במשרדי ההנהלה. איש לא ירים שם לעולם, ידיים מכיוון שכן - הצער על עויבת ראש יכול להיות אמיתי, אבל ייאוש באשר למיכויים למצוא לו מחליף נאותו בשום פנים ואופן. אדרבא, הצוות המוביל - המנהל קני רלגליש, היר"ד ג'ון סמית והמוזיקר פיטר רובינסון - כבר יושב על המדוכה, ולפי הרייזותם האחרונים הכין רשימה של מיטב הנוער" עליו כראי למקד את הכוונת הליברפולית:

את צרילי ניקולאס רצח ליברפול לרכוש כבר לפני שלוש שנים, כשהתברר כי החלוק המחונן עומד לעזוב את מלטיק לאחר עונה עם 21 שערים באמתחתו. האדומים מעיר הגמל הסירוהו כמירוק לאדומים מצפון-לונדון. צרילי העדיף את ארסנל השחיי בצל התותחנים היתה, עד עתה אמורה כיום חודו לגרוני טיטוס. עתה, כשהתיכור מסתדרים

נוכחם האישיות מחכים במליון עיניים לאיש הליברפול הכין כבר רשימה נכבדה מאד של יושים מוכשרים לסקורד מודיש המגויי... מי ימא שם על "כוכבת" הליברפולית לא מלאה סמית צאצאיהם יתקנו את המסר המכריז על המשיח

חילוף פיקנטי

מקד היטלי יסגור בסוף העונה עניין עם מילאן האיטלקית. אם יגיע לאנפילד יהיה זה חילוף פיקנטי - ראש לאיטליה, היטלי מאיטליה. הרקורד של הגנתו הכינלאומי היה עלוב מדי בארץ המגן כבר להאמין שליברפול תסמך רק עליו. בסביבה למלא את החדר הענקי.

ג'ון בארנס, קצינו ו. או חלון מרכזי לעת מצוא כווספורד, עשה לעצמו שירות מצויי כשכבש החדש את אחד השערים המלחניים ביותר לרשת ליברפול (2-0 לווספורד). כבר ידע רגעיים כאלו. שער שהבקיע במדי אנפילד לרשת ברזיל נכשחמש רעים בריון, תוך שחלה על פני שטה, היה לקטע טלויזיוני פולחני. בארנס, שחום עור, 22, רמז שהוא ממתין לצ'אנס גדול יותר מווספורד הצנועה. ליברפול רשמה למניה.

כושר שיא

ג'ון אולדרידני עושה חיל באוקספורד ובנבחרת אירלנד. סקורד מלירה הכבלה ברחבת היריב כאילו היתה חצרו האחורית. ובה ליתר תשיפה רק לאחר עליית אוקספורד לליגה הבכירה, לפני שנתיים. קצב ההבקעה שלו מעמידו, בינתיים, כשלישי בין המבקיעים העונה, אחרי... איון ראש. בעוכריו עלול להיות גילו. "היפופל" - 28.

באס דירוג המבקיעים מוליך קלייב אלן מוטנגהאם עם 22 כיבושים. רק 1 הופעות במדי אנפילד וכמה אכזבות בעונות שחונות בק.מ.ר. וקריסטאלפאלאס. כרגע הוא נכושר שיא והפזילה של ליברפול לוייטהארטליין עשויה עדיין להתיישר...

סופרייב: אם להתמך על המסורת המופלאה של ליברפול, לא משנה אם המחליף או המחליפים של ראש ייצאו לכפות מרשימה זו. שאנקלי, פיילי, מייגן ורגלליש ירשו איש מרעהו. כבמטה קסם, חוש שמי מרחים בבחירת כוורגלנים הולמים לחילופי משמרות ודורות באנפילד. גם על ריי קלמנס, סטיב הייווי, קווין קיגאן, ג'ון מושאק, דלגליש עצמו ואחרים, רובר בוכנו כעל סופרסטארים נעדרו תחליף בסדר גורל רומה...

מקדא מן האוכל

הרשתות והמחשבות